

Одговорности

Одговорности аутора

Аутори потписивањем *Изјаве о ауторству*, која се доставља уз рукопис, гарантују да рукопис представља њихов оригиналан допринос, да нису повређена ауторска права и интелектуална својина других лица, да рукопис није објављен раније и да се не разматра за објављивање на другом месту. Непоштовање било којег од наведених предуслова, сматра се кршењем етичких стандарда, због чега се рукопис искључује из даљег разматрања за објављивање у часопису.

Аутори сnose сву одговорност за целокупни садржај рукописа. Рукопис не сме да садржи неосноване или незаконите тврдње, нити да крши права других лица. Аутори су дужни да се придржавају етичких стандарда који се односе на научноистраживачки рад.

Аутори су дужни да обезбеде да њихов ауторски тим наведен у рукопису обухвати сва и само она лица која су значајно допринела садржају рукописа. Уколико су у битним аспектима истраживачког пројекта и припреме рукописа учествовала и друга лица, која нису наведена као аутори, њихов допринос треба навести у посебној напомени на крају рада, а пре списка литературе (*Захвалница; Acknowledgements*).

Обавеза је аутора да у напомени у фусноти уз наслов рада наведу назив и кодну ознаку научно-истраживачког пројекта у оквиру кога је рад настао, као и пун назив институције која је финансијски подржала истраживање и писање рукописа.

У случају да је рад под истим или сличним насловом био изложен на неком скупу у виду усменог саопштења, детаљи о томе треба да буду наведени на истом месту (у напомени као фуснота уз наслов рада).

Аутори су дужни да потпуно и правилно цитирају изворе који су значајно утицали на садржај истраживања и рукописа. Делови рукописа, укључујући текст, једначине, слике или табеле, који су дословно преузети из других радова морају бити јасно означени знацима навода с прецизном ознаком места преузимања (броја странице), а ако су ти делови обимни, потребно је дати их у засебном параграфу.

Пуне референце свих извора који су коришћени у тексту и свих навода у тексту (цитата) морају бити наведене у засебном одељку (Литература / References) и то на једнообразан начин, у складу са цитатним стилом који часопис користи. У одељку Литература наводе се само извори на које су се аутори реферисали у тексту, а не и остали извори употребљени приликом припреме рукописа.

Аутори су дужни да приликом припреме рукописа избегавају формулације које би могле открити њихов идентитет, као што су, на пример, препознатљиве аутореференце: „У нашем претходном раду...“, „Наше претходно истраживање....“

У случају кориговања рукописа аутори су дужни да у писаној форми упознају уредништво са изменама које су направили у тексту, наводећи број странице на којој се налази измена и образложење измене. У коригованом рукопису аутори су дужни да јасно означе измене извршене у складу са сугестијама рецензенаца.

У случају да аутори открију важну грешку у свом раду након његовог објављивања, дужни су да моментално о томе обавесте уредника (или издавача) и да сарађују на томе да се рад повуче или исправи.

Обавеза је аутора да у рукопису наведу да ли су у финансијском или било ком другом битном сукобу интереса који би могао да утиче на њихове резултате или интерпретацију резултата. Предавањем рукописа аутори се обавезују на поштовање уређивачке политике часописа „Практичар“.

Одговорности уредништва

Главни и одговорни Уредник часописа доноси коначну одлуку о томе који ће рукописи бити објављени. Одлуке се доносе искључиво на основу вредности рукописа и морају бити ослобођене расних, полних/родних, верских, етничких или политичких предрасуда. Приликом доношења одлуке о објављивању уредник се руководи уређивачком политиком, водећи рачуна о законским прописима који се односе на клевету, кршења ауторских права и плагирање.

Чланови уредништва, укључујући уредника, не смеју бити у сукобу интереса у вези са рукописима које разматрају. Чланови за које се претпостави да би неко могао сматрати да су у сукобу интереса не учествују у поступку одлучивања о одређеном рукопису.

Рукописи се чувају као поверљив материјал. Информације и идеје садржане у рукописима не смеју се користити у личне сврхе без изричите писане дозволе аутора.

Уредништво гарантује да ће пре слања рукописа на рецензију из њега уклонити личне податке аутора (пре свега, име и афилијације). Уредник и чланови уредништва су дужни да предузму све разумне мере како би аутори/рецензенти остали анонимни током и након процеса рецензирања рукописа, у складу са описаном процедуром.

Избор рецензената спада у дискрециона права Уредништва.

Уредник и чланови уредништва часописа су дужни да: пружају стручну подршку у развоју часописа, учествују у промоцији часописа и подстицању стручњака из релевантних области да допринесу квалитету часописа као аутори и/или рецензенти, дају предлоге рецензената за пристигле рукописе и да учествују у рецензирању радова.

Одговорности рецензената

Рецензенти су дужни да стручно и у задатим роковима доставе уреднику оцену научне, односно стручне вредности рукописа. Рецензент води посебну бригу о стварном доприносу и оригиналности рукописа. Рецензија мора бити непристрасна. Суд рецензената мора бити јасан и поткрепљен аргументима. Коментари којима се вређа личност и дело аутора сматрају се непримереним.

Рецензенти оцењују рукописе у односу на усклађеност садржаја с профилем часописа, значај и релевантност проблема којим се рукопис бави, адекватност примењених метода, научну вредност и оригиналност садржаних информација, аргументованост изнетих тумачења и закључака, стил и јасност излагања идеја, структуру текста и опремљеност текста. Рецензија има стандардни формат који обухвата оцене појединих димензија рада, писано образложење датих оцена и сугестије за ауторе, закључну препоруку за уреднике и коначну оцену (објавити, објавити уз мање исправке, потребне су веће исправке и поновна рецензија, не објавити), као и коментаре о рукопису упућене уреднику.

Рецензент не сме бити у сукобу интереса са ауторима рукописа или финансијером истраживања. Уколико такав сукоб постоји, рецензент је дужан да о томе правовремено обавести Уредништво.

Рецензент који себе не сматра довољно компетентним за тему којом се рукопис бави дужан је да обавести Уредништво да није у могућности да прихвати посао рецензирања датог рукописа.

Рецензенти треба да упозоре Уредништво ако имају основану сумњу или сазнање о могућим повредама етичких стандарда од стране аутора рукописа. Рецензенти треба да препознају релевантне изворе који у раду нису узети у обзир и могу да препоруче цитирање одређених референци, али не и да захтевају цитирање радова објављених у часопису „Практичар“ или

својих радова, ако за то не постоји оправдање, односно ако се тиме не доприноси квалитету рукописа. Рецензент треба да упозори Уредништво и уколико уочи битне подударност између рукописа који се разматра и других објављених радова, као и уколико има сазнања да је исти рукопис у процедури рецензије у неком другом часопису.

Од рецензената се очекује да својим сугестијама унапреде квалитет рукописа. Ако оцене да рад заслужује објављивање уз корекције, дужни су да објасне начин на који то може да се оствари.

Рукописи који су послати рецензенту морају се сматрати поверљивим документима.

Рецензенти не смеју да користе материјал из рукописа за своја истраживања без изричите писане дозволе аутора.